

Alt i alt en Bog, som det er en Fornøjelse at stifte Bekendtskab med. (Aschehoug.)

Børge Janssen: Christine af Milano. Den der har læst »Christine af Danmark«, der udkom ifjor, aabner med Iver denne Fortsættelse af Børge Janssens ypperlige Skildring af Chr. d. 2.'s skønne, trofaste Datter, og man lukker Bogen — der er paa 300 Sider — næsten lidt fortrydelig over, at der ikke er mere. —

Man havde saa gerne hørt videre om dette stolte unge Pigebarn, der aldrig glemmer at hun er »Kong Christierns Datter«, og om hendes Hjertensven, Hertug Franz af Lottringen, med hvem hun tilsidst efter mange Trængsler forenes.

Næppe i nogen anden af Børge Janssens historiske Romaner naar han i sin Kunst saa højt som her.

I et klangfuldt Sprog tryller han sin Yndling ind i Læserens Sind, — og i de store Optrein maler han med Farver saa stærke og sikre, at man paa Steder tror selv at opleve i Stedet for at læse en overleveret Beretning om andres Oplevelser. (Hagerup.)

Danske Dronninger. (Fortællinger og Karakteristiker). — 1ste og 2det Hefte. —

Ved Dr. phil. *Ellen Jørgensen* og Cand. mag. *Johanne Skovgaard.*

Begyndelsen er lovende, og man tør glæde sig til en samvittighedsfuld Beskrivelse af alle danske Dronninger fra Thyra Danebod til Caroline Amalie. — Arbejdet er tænkt saaledes delt at Bogens Hovedpart der begynder med Erik Plovpenning's Dronning og afslutter med Frederik V.s Hustru Louise bliver skreven af Cand. mag. Johanne Skovgaard, medens Dr. phil. Ellen Jørgensen skriver om den ældre Middelalders Dronninger samt det sidste Afsnit, der omfatter Juliane Marie, Caroline Mathilde, Marie Sofie Frederikke og Caroline Amalie.

Begge Forfatterinder skriver et klart og smukt Sprog, — Illustrationerne er gennemgaaende gode, kun Omslaget er groft og utiltalende i Farverne. — Udkommer i 12 Hefter à 50 Øre. (Hagerup.)

L. Find og *L. C. Nielsen* har sammensvoret sig og i smukke Tegninger og Vers digtet en overordentlig nydelig Bog om en lille »Hanne« — men ikke saa meget for lille Hanne, idet baade Tegninger og Vers vil ligge vel højt for Børn i Almindelighed. — For Voksne vil Bogen være til ublandet Glæde. Udstyrelsen er meget smagfuld. (Gyldendal.)

Th. D.

„Unge Piger fra dannede Hjem“.

Redaktionen må undskylde, at jeg endnu en Gang beder om Plads for nogle Bemærkninger om ovenstående Artikkel.

Jeg takker Frk. Daugaard for den Interesse, hvormed hun har beskæftiget sig med min Artikel og troer at kunne slå fast, at hun og jeg i *Hovedsagen* er enige; de få Punkter, på hvilke der tilsyneladende foreligger Uoverensstemmelse, beror sikkert kun på en Forskelligartethed i Udtryksmåde, som man gennem en mundtlig Diskussion let vilde komme til Forståelse om.

Kun på et enkelt Punkt anser jeg det for nødvendigt at komme med en nærmere Forklaring.

Når jeg har sammenlignet Ansættelsesprincippet i Telefonselskabet og Sporvejselskabet og fremhævet det sidste på det første Bekostning, må jeg stadig fastholde, at jeg har Ret i mine Betragtninger.

Ti selv om Sporvejselskabet som Regel foretrækker Kvinder med Kontoruddannelse, da er dette ikke nogen bestemt Fordring, men kun en Garanti, hvor ingen anden foreligger. Og sammenligner man Telefondamernes Kår efter en 2—3-årig Læretid i Selskabets Tjeneste, da er disse jo langt ringere end i Sporvejselskabet ved Ansættelsen. Men det, jeg navnlig har villet fremhæve er, at Princippet for Sporvejsdirektøren er, at hans Personale skal kunne leve af deres Løn, medens det for Telefondirektøren udtrykkelig fremhæves, at dette ikke er Meningen — selv om det i de allerfleste Tilfælde er således. *Det ene er et sundt, det andet et i højeste Grad usundt Arbejdsprincip.*

Også i dette vil Frk. Daugaard og jeg sikkert være enige.

Derimod må jeg erklære mig ganske uenig med den anden Indsender i hendes